

ACHTERGROND DIALOOGTAFEL

Na vier maanden praten en vergaderen neemt de onvrede over de Dialoogtafel toe. Tastbare resultaten lijken uit te blijven, tot ergernis van veel Groningers.

Tijd voor praten raakt snel op

Gerdt van Hofslot

GRONINGEN Zoals menig bestuurder berijdt voorzitter Jacques Wallage van de Dialoogtafel graag stokpaardjes. De gewezen burgemeester van Groningen vindt het bijvoorbeeld vervelend dat Groningers de Dialoogtafel wegzetten als een vergadercircus van louter bobo's. „Ik word boos als ik hoor: er zitten daar alleen bobo's aan tafel”, zei Wallage afgelopen donderdag tijdens een bijeenkomst van de Dialoogtafel.

Eerder hekelde hij die beeldvorming ook al nadrukkelijk. Net als de hardnekkige kritiek op de uitgaven van de club (de 'graaitafel'), die volgens hem in de lucht wordt gehouden met een bescheiden jaarbudget van zes ton.

Wat Wallage eveneens dwars zit is het gemopper op het tempo waarmee de Dialoogtafel concrete resultaten weet te boeken. „Boze Groningers zeggen: het is alle-

maal gepraat. Maar er is geen alternatief voor het serieus met elkaar overleggen als het gaat om dit soort complexe regelingen”, verdedigde de voorzitter zijn organisatie.

Toch is de kritiek op de gang van zaken niet vergezocht. Vier maanden vergaderen heeft geen helder plan van aanpak opgeleverd dat het getroffen deel van Groningen perspectief biedt. Het belangrijkste punt, het herstel van de aardbevingsschade, is nog steeds niet geregeld. Ook zaken zoals aardbevingsbestendig bouwen en waardevermeerdering van woningen zijn nog altijd niet afgetikt.

Het gaat, om met een ingewijde te spreken, steeds over processen. Er moet eindelijk eens echt wat gebeuren. Veel deelnemers aan de Dialoogtafel lijken de urgentie van de problemen in Groningen niet op waarde te schatten.

Al even teleurstellend is volgens velen dat het Wallage en zijn medevoorzitter Jan Kamminga niet is gelukt de NAM op duidelijke afstand te plaatsen van de uitvoeringsorganisatie die straks het herstel van Groningen regisseert. Terwijl Wallage steeds duidelijk heeft gemaakt dat hij het liefst ziet dat er een onafhankelijke werkmaatschappij komt. Een wens die ongetwijfeld wordt gedeeld door de meeste inwoners van Groningen.

*Er moet
eindelijk eens
echt wat
gebeuren*